

53. — Одушевенътъ имена на *те* въ мн. ч. пріиматъ членъ *тѣ* или *то*; напр. *царътъ* и *царъто*, *мжъсътъ* и *мжъсъто*; а неодушевенътъ — само *то*: *кольето*, *трънътъ*, *пърътъто*, *камънъто* и др.

54. — Собствениятъ имена, като опредѣлени и познаты самы по себе си, не пріиматъ членъ: *Столицъ*, *Рада*, *Европа*, *Турция*, *България*, *София*, *Искъръ*, *Витоша*.

По сѫщата причина и звателниятъ падежъ въ сичкытъ сѫществителны единс. и множ. числа, никога не пріима членъ.

55. — Безъ членъ са употребяватъ и думытъ, които въ езыка ни сѫ упазили нѣкои падежни архаизмы отъ старо-българскыя. Тъ са срѣщатъ само въ старытъ народны пѣсни и въ нѣкои-други изричанія, като: 1) родителъ падежъ — *изъ Будима града*; *отъ кѫщи вѣнъ*; *ума нѣмашъ* или *изгуби ума и дума*, и пр. 2) Дател. падежъ — *мама Стуяла думаше*, или *сынъ мами си дума*, и пр. 3) Творит. падежъ — *редомъ*, *даромъ*, *тихомъ*, и пр. които сега са зематъ за нарѣчія, какъто и думата *сбогомъ!* — за междуимѣтіе.

ПРИМѢРЪ ЗА РАЗБОРЪ НА ИМЕНА.

(Изъ молитвата Господня, преведена тукъ въ 8-то обучение.)

Отче, име сѫщ. нар. тукъ соб. р. м. — ч. е. — п. з. скл. 1.	
небесата, име сѫщ. париц. р. с. — ч. е. — п. р. » 3.	
името, » » » р. с. — ч. е. — п. и. » 3.	
царството, » » » р. с. — ч. е. — п. и. » 3.	
волята, » » » р. ж. — ч. е. — п. и. » 2.	
небето, » » » р. с. — ч. е. — п. в. » 3.	